COLUTHUS

THE ABDUCTION OF HELEN

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

2.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

PRINT 2-SIDED: **1** to **8**

Notes

Notes

ποιμενίη δ’ ὑπέκειτο βοῶν ἐλάτειρα καλαῦροψ.
τοῖος ἐπεὶ σήραγγος ἐς ἤθεα βαιὸς ὁδεύοι,
ἀγροτέρων καλάμων λιγυρὴν ἐδίωκεν ἀοιδήν.
πολλάκι δ’ οἰοπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσον ἀείδων,
καὶ ταύρων ἀμέλησε καὶ οὐκ ἐμπάζετο μήλων.
ἐνθάδ’ ἔχων σύριγγα καθ’ ἤθεα καλὰ νομήων,
Πανὶ καὶ Ἑρμάωνι φίλην ἀνεβάλλετο μολπήν.
  οὐ κύνες ὠρύοντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
μούνη δ’ ἠνεμόεσσα, βοῆς ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχω·
ταῦροι δὲ χλοερῆς κακορηότες ὑψόθι ποίης,
κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ’ ἰσχίον εὐνάζοντο.
  ὣς ὁ μὲν ὑψορόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης
τηλόθεν Ἑρμάωνα διάκτορον εἶδε λιγαίνων·
δειμαίνων δ’ ἀνόρουσε, θεῶν δ’ ἀλέεινεν ὀπωπήν·
καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
μήπω πολλὰ καμοῦσαν ἑὴν ἀνέκοπτεν ἀοιδήν.
τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσέννεπε θέσκελος Ἑρμῆς·
  Γαῦλον ἀπορρίψας καὶ πώεα καλὰ μεθήσας
δεῦρο θεμιστεύσειας ἐπουρανίῃσι δικάζων·
δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
φαιδροτέρῃ τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις.
  τοῖον ἀνηΰτησεν· ὁ δὲ ἤπιον ὄμμα τανύσσας
ἧκα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος ἑκάστης.
δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δειρὴν
L1[O] χρυσῶι δαιδαλέην, ἐφράσσατο κόσμον ἐθείρης,
καὶ πτέρνης μετόπισθε καὶ αὐτῶν ἴχνια ταρσῶν.
τοῖον Ἀλεχάνδρωι μυθήσατο μῦθον Ἀθήνη·
  “δεῦρο, τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράκοιτιν ἐάσας
καὶ θαλάμων βασίλειαν ἀτιμήσας Ἀφροδίτην
ἠνορέης ἐπίκουρον ἐπαινήσειας Ἀθήνην.
φασί σε κοιρανέειν καὶ Τρώϊον ἄστυ φυλάσσειν·
δεῦρο σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἀνδράσι θήσω,
◆ μή ποτέ σοι βαρύμηνις ἐπιβρίσειεν Ἐνυώ.
 πείθεο, καὶ πτολέμους σε καὶ ἠνορέην σε διδάξω.”
  ὣς ἡ μὲν πολύμητις ἀνηΰτησεν Ἀθήνη.
τοῖα δ’ ὑποβλήδην λευκώλενος ἔννεπεν Ἥρη·
  “εἴ με διακρίνων προφερέστερον, ἔρνος ὀπάσσῃς,
πάσης σ’ ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
ἔργα μόθων ἀθερίζε· τί γὰρ πολέμων βασιλῆϊ;
κοίρανος ἰφθίμοισι καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει·
οὐκ αἰεὶ θεράποντες ἀριστεύουσιν Ἀθήνης·
ὠκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστῆρες Ἐνυοῦς.”
  τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὤπασεν Ἥρη.
ἡ δ’ ἑανὸν βαθύκολπον ἐς ἤερα, γυμνώσασα
κόλπον, ἀνηιώρησε καὶ οὐκ ἠιδέσσατο Κύπρις·
χειρὶ δ’ ἐλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
στῆθος ἅπαν γύμνωσε καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπε μελοβοτῆρα,
χειρῶν μειδιόωντα δίκης προπάροιθεν ἑλοῦσα·
  “δέξο με καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχνυσο μορφὴν

COLUTHUS

THE ABDUCTION OF HELEN

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (vi CE)
copy text: Lehrs (1841)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 392 lines 2.0

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT 2-SIDED: **3 to 8**

Νύμφαι Τρωϊάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη,
αἳ πλοκάμων κρήδεμνα καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
πολλάκι πατρώιησιν ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι
ἐς χορὸν Ἰδαίησιν ἐπεντύνεσθε χορείαις,
δεῦτε, θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος
εἴπατε μοι, κελάδοντος ἀπορνύμενος ποταμοῖο
ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν ἀήθεα πόντον ἐλαύνων,
ἀγνώσσων ἁλὸς ἔργα· τί δὲ χρέος ἔπλετο νηῶν
ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ καὶ γαῖαν ὀρίνη
βουκόλος· ὠγυγίη δὲ τίς ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύσωσι νομῆες·
τίς δὲ δικασπολίη· πόθεν ἔκλυεν οὔνομα νύμφης
Ἀργείης· αὐταὶ γὰρ ἐθηήσασθε μολοῦσαι
Ἰδαίης τρικάρηνον ὑπὸ πρηῶνα Φαλάκρης
καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδριόωντα θοώκοις
καὶ Χαρίτων βασίλειαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.
ὣς ὁ μὲν ὑψιλόφοισιν ἐν οὔρεσιν Αἱμονιήων,
νυμφιδίων Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν ἐωινοχύει Γανυμήδης·
πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἔσπευδε γενέθλη
αὐτοκασιγνήτην λευκώλενον Ἀμφιτρίτης.
Ζεὺς μὲν ἀπ' Οὐλύμποιο, Ποσειδάων δὲ θαλάσσης,
ἐκ δὲ Μελισσήεντος ἀπ' εὐόδμου Ἑλικῶνος
Μουσάων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἦλθεν Ἀπόλλων·
χρυσείοις δ' ἑκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
L1[I] βότρυς ἀκερσεκόμης Ζεφύρωι στυφελίζετο χαίτης·
τὸν δὲ μεθ' ὡμάρτησε κασιγνήτη Διὸς Ἥρη·
οὐδ' αὐτὴ βασίλεια καὶ ἁρμονίης Ἀφροδίτη
ἐρχομένη δήθυνεν ἐς ἄλσεα Κενταύροιο·
καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε Πειθὼ,
τοξευτῆρος Ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
καὶ βριαρὴν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα
ἐς γάμον ὡμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη·
οὐδὲ κασιγνήτη Λητωϊὰς Ἀπόλλωνος
Ἄρτεμις ἠτίμησε, καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα·
οἷος δ' οὐ κυνέην, οὐ δήϊον ἔγχος ἀείρων
ἐς δόμον Ἡφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἄρης,
τοῖος ἄτερ θώρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου
μειδιόων ἐχόρευεν. Ἔριν δ' ἀγέραστον ἐάσας
οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς.
ἡ δ', ἅτε βησσήεντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο
πόρτις ἐρημαίησιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀλᾶται,
φοινήεντι μύωπι βοῶν ἐλατῆρι τυπεῖσα·
τοῖα βαρυζήλοισιν Ἔρις πληγῆισι δαμεῖσα
πλάζετο μαστεύουσα, θεῶν πῶς δαῖτας ὀρίνοι·
πολλάκι δ' εὐλάϊγγος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα
ἵστατο καὶ παλίνορσος ἐφέζετο· χειρὶ δὲ γαίης
Coluthus οὖδας ἄκαμπτον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέτρην·
ἤθελεν ὀρφναίων γνάλων κληῗδας ἀνεῖσα,
ἐκ χθονίων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
ἤδη δ' Ἑσπερίδων χρυσέων ἐμνήσατο μήλων·
ἔνθεν ἔριν πτολέμοιο προάγγελον, ἔρνος ἰδοῦσα
μῆλον, ἀριζήλων τ' ἐφράσσατο δήνεα μόχθων·
χειρὶ δὲ δινήσασα μόθου πρωτόσπορον ἀρχὴν
ἐς θαλίην ἔρριψε· χορὸν δ' ὤρινε θεάων.
Ἥρη μὲν παράκοιτις ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆι,
ἵστατο θαμβήσασα καὶ ἤθελε ληΐζεσθαι·
πασάων δ' ἅτε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅτι κτέρας ἐστὶν Ἐρώτων·
Ζεὺς δὲ θεάων νεῖκος ἰδὼν, παῖδα καλέσσας
τοῖον ὑποδρήσαντα προσέννεπεν Ἑρμάωνα.
"εἴ τινά Ξάνθοιο παρ' Ἰδαίοιο ῥεέθροις
παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τίν' ἀγλαὸν ἡβητῆρα,
Τροίης βουκολέοντα κατ' οὔρεα, τέκνον, ἀκούεις,
κείνωι μῆλον ὄπαζε· διακρίνειν δὲ θεάων
κέκλεο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσώπων.
ἡ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπυστον ὀπώρην
κάρτος ἀρειοτέρης ἐχέτω καὶ κόσμον Ἐρώτων."
ὣς ὁ μὲν Ἑρμάωνι πατὴρ ἐπέτελλε Κρονίων·
αὐτὰρ ὁ πατρώιησιν ἐφημοσύνησι πιθήσας
εἰς ὁδὸν ἡγεμόνευε καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων.
πᾶσα δὲ λωϊτέρην καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν·
Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην
καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομάων,
χρυσῶι μὲν πλοκάμους, χρυσῶι δ' ἐστέψατο χαίτην·
τοῖα δὲ παῖδας Ἔρωτας ἀνηΰτησεν ἰδοῦσα· L1[I]
"ἐγγὺς ἀγὼν, φίλα τέκνα· περιπτύξασθε τιθήνην·
σήμερον ἀγλαΐαι με διακρινέουσι προσώπων·
δειμαίνω, τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὀπάσσει.
Ἥρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην,
φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν·
καὶ πολέμων βασίλειαν ἀεὶ καλέουσιν Ἀθήνην·
μούνη Κύπρις ἄναλκις ἔην θεός· οὐ βασιλήων
κοιρανίην, οὐκ Ἀρήϊον, οὐ βέλος ἕλκω.
ἀλλὰ τί δαιμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἰχμῆς,
ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
κεστὸν ἔχω· καὶ κέντρον ἄγω καὶ τόξον ἀείρω
κεστὸν, ὅθεν φιλότητος ἐμῆς βαρὺν οἶστρον ἑλοῦσαι
πολλάκις ὠδίνουσι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
τοῖον ἐφεσπομένη ῥοδοδάκτυλος ἔννεπε Κύπρις.
οἱ δ' ἄρα μητρώιης ἐρατῆς ἀΐοντες ἐφετμῆς
φοιτητῆρες Ἔρωτες ἐπερρώοντο τιθήνηι.
ἄρτι μὲν Ἰδαίην ὑπερέδραμον οὔρεος ἄκρην,
ἔνθα λιθοκρήδεμνον ὑπὸ πρηῶνος ἐρίπνην
κουρίζων ἐνόμευε Πάρις πατρώϊα μῆλα,
ποιμαίνων θ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προχοῆισιν ἀναύρου
νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων,
νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πώεα μήλων. Coluthus
καί τις ὀρεσσαύλοιο δορὴ μετόπισθε χιμαίρης
ἐκκρεμὲς ἠιώρητο καὶ αὐτῶν ἅπτετο μηρῶν·

ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ καὶ γαῖαν ὀρίνη
βουκόλος· ὠγυγίη δὲ τίς ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύσωσι νομῆες·
τίς δὲ δικασπολίη· πόθεν ἔκλυεν οὔνομα νύμφης
Ἀργείης· αὐταὶ γὰρ ἐθηήσασθε μολοῦσαι
Ἰδαίης τρικάρηνον ὑπὸ πρηῶνα Φαλάκρης
καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδριόωντα θοώκοις
καὶ Χαρίτων βασίλειαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.
ὣς ὁ μὲν ὑψιλόφοισιν ἐν οὔρεσιν Αἱμονιήων,
νυμφιδίων Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν ἐωινοχόει Γανυμήδης·
πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἔσπευδε γενέθλη
αὐτοκασιγνήτην λευκώλενον Ἀμφιτρίτης.
Ζεὺς μὲν ἀπ' Οὐλύμποιο, Ποσειδάων δὲ θαλάσσης,
ἐκ δὲ Μελισσήεντος ἀπ' εὐόδμου Ἑλικῶνος
Μουσάων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἦλθεν Ἀπόλλων·
χρυσείοις δ' ἑκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
βότρυς ἀκερσεκόμης Ζεφύρωι στυφελίζετο χαίτης·
τὸν δὲ μεθ' ὡμάρτησε κασιγνήτη Διὸς Ἥρη·
οὐδ' αὐτὴ βασίλεια καὶ ἁρμονίης Ἀφροδίτη
ἐρχομένη δήθυνεν ἐς ἄλσεα Κενταύροιο·
καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε Πειθὼ,
τοξευτῆρος Ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
καὶ βριαρὴν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα
ἐς γάμον ὡμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη·
οὐδὲ κασιγνήτη Λητωΐας Ἀπόλλωνος
Ἄρτεμις ἠτίμησε, καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα·
οἷος δ' οὐ κυνέην, οὐ δήϊον ἔγχος ἀείρων
ἐς δόμον Ἡφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἄρης,
τοῖος ἄτερ θώρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου
μειδιόων ἐχόρευεν. Ἔριν δ' ἀγέραστον ἐάσας
οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς.
ἡ δ', ἅτε βησσήεντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο
πόρτις ἐρημαίῃσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀλᾶται,
φοινήεντι μύωπι βοῶν ἐλατῆρι τυπεῖσα·
τοῖα βαρυζήλοισιν Ἔρις πληγῇσι δαμεῖσα
πλάζετο μαστεύουσα, θεῶν πῶς δαῖτας ὀρίνοι·
πολλάκι δ' εὐλάϊγγος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα
ἵστατο καὶ παλίνορσος ἐφέζετο· χειρὶ δὲ γαίης
οὖδας ἄκαμπτον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέτρην·
ἤθελεν ὀρφναίων γυάλων κληῖδας ἀνεῖσα,
ἐκ χθονίων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
οὐρανὸν ὑψιμέδοντος ἀϊστῶσαι Διὸς ἕδρην·
ἤθελε δ' ἠχήεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν·
Ἡφαίστωι δ' ὑπόεικεν, ἀμαιμακέτη περ ἐοῦσα,
καὶ πυρὸς ἀσβέστοιο καὶ ἰθυντῆρι σιδήρου·
καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἀράσσειν,
εἴ ποτε δειμαίνοντες ἀναθρώσκοιεν ἰωήν·
ἀλλὰ καὶ ὁπλοτέρης δολίης ἀνεχάσσατο βουλῆς
Ἄρεα δειμαίνουσα, σιδήρεον ἀσπιδιώτην.

οὐρανὸν ὑψιμέδοντος ἀϊστῶσαι Διὸς ἕδρην·
ἤθελε δ' ἠχήεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν·
Ἡφαίστωι δ' ὑπόεικεν, ἀμαιμακέτη περ ἐοῦσα,
καὶ πυρὸς ἀσβέστοιο καὶ ἰθυντῆρι σιδήρου·
καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἀράσσειν,
εἴ ποτε δειμαίνοντες ἀναθρώσκοιεν ἰωήν·
ἀλλὰ καὶ ὁπλοτέρης δολίης ἀνεχάσσατο βουλῆς
Ἄρεα δειμαίνουσα, σιδήρεον ἀσπιδιώτην.

ἤδη δ' Ἑσπερίδων χρυσέων ἐμνήσατο μήλων·
ἔνθεν ἔριν πτολέμοιο προάγγελον, ἔρνος ἰδοῦσα
μήλου, ἀριζήλων τ' ἐφράσσατο δήνεα μόχθων·
χειρὶ δὲ δινήσασα μόθου πρωτόσπορον ἀρχὴν
ἐς θαλίην ἔρριψε· χορὸν δ' ὤρινε θεάων.
Ἥρη μὲν παράκοιτις ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆι,
ἵστατο θαμβήσασα καὶ ἤθελε ληΐζεσθαι·
πασάων δ' ἅτε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅτι κτέρας ἐστὶν Ἐρώτων·
Ζεὺς δὲ θεάων νεῖκος ἰδὼν, παῖδα καλέσσας
τοῖον ὑποδρήσαντα προσέννεπεν Ἑρμάωνα.
"εἴ τινά Ξάνθοιο παρ' Ἰδαίοιο ῥεέθροις
παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τίν' ἀγλαὸν ἡβητῆρα,
Τροίης βουκολέοντα κατ' οὔρεα, τέκνον, ἀκούεις,
κείνωι μῆλον ὄπαζε· διακρίνειν δὲ θεάων
κέκλεο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσώπων.
ἡ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπυστον ὀπώρην
κάρτος ἀρειοτέρης ἐχέτω καὶ κόσμον Ἐρώτων."
ὣς ὁ μὲν Ἑρμάωνι πατὴρ ἐπέτελλε Κρονίων·
αὐτὰρ ὁ πατρώιῃσιν ἐφημοσύνῃσι πιθήσας
εἰς ὁδὸν ἡγεμόνευε καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων.
πᾶσα δὲ λωϊτέρην καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν·
Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην
καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομάων,
χρυσῶι μὲν πλοκάμους, χρυσῶι δ' ἐστέψατο χαίτην·
τοῖα δὲ παῖδας Ἔρωτας ἀνηΰτησεν ἰδοῦσα·
"ἐγγὺς ἀγὼν, φίλα τέκνα· περιπτύξασθε τιθήνην·
σήμερον ἀγλαΐαι με διακρινέουσι προσώπων·
δειμαίνω, τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὀπάσσει.
Ἥρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην,
φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν·
καὶ πολέμων βασίλειαν ἀεὶ καλέουσιν Ἀθήνην·
μούνη Κύπρις ἄναλκις ἔην θεός· οὐ βασιλήων
κοιρανίην, οὐκ Ἀρήϊον, οὐ βέλος ἕλκω.
ἀλλὰ τί δαιμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἰχμῆς,
ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
κεστὸν ἔχω· καὶ κέντρον ἄγω καὶ τόξον ἀείρω
κεστὸν, ὅθεν φιλότητος ἐμῆς βαρὺν οἶστρον ἑλοῦσαι
πολλάκις ὠδίνουσι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
τοῖον ἐφεσπομένη ῥοδοδάκτυλος ἔννεπε Κύπρις.
οἱ δ' ἄρα μητρώιης ἐρατῆς ἀΐοντες ἐφετμῆς
φοιτητῆρες Ἔρωτες ἐπερρώοντο τιθήνῃ.

ἄρτι μὲν Ἰδαίην ὑπερέδραμον οὔρεος ἄκρην,
ἔνθα λιθοκρήδεμνον ὑπὸ πρηῶνος ἐρίπνην
κουρίζων ἐνόμευε Πάρις πατρώϊα μῆλα,
ποιμαίνων θ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προχοῇσιν ἀναύρου
νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων,
νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πώεα μήλων.
καί τις ὀρεσσαύλοιο δορὴ μετόπισθε χιμαίρης
ἐκκρεμὲς ἠιώρητο καὶ αὐτῶν ἅπτετο μηρῶν·
ποιμενίη δ' ὑπέκειτο βοῶν ἐλάτειρα καλαῦροψ.
τοῖος ἐπεὶ σήραγγος ἐς ἤθεα βαιὸς ὁδεύοι,
ἀγροτέρων καλάμων λιγυρὴν ἐδίωκεν ἀοιδήν.
πολλάκι δ' οἰοπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσον ἀείδων,
καὶ ταύρων ἀμέλησε καὶ οὐκ ἐμπάζετο μήλων.
ἐνθάδ' ἔχων σύριγγα καθ' ἤθεα καλὰ νομήων,
Πανὶ καὶ Ἑρμάωνι φίλην ἀνεβάλλετο μολπήν.
οὐ κύνες ὠρύοντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
μούνη δ' ἠνεμόεσσα, βοῆς ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχώ·
ταῦροι δὲ χλοερῆς κακορηότες ὑψόθι ποίης,
κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ' ἰσχίον εὐνάζοντο.
ὣς ὁ μὲν ὑψορόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης
τηλόθεν Ἑρμάωνα διάκτορον εἶδε λιγαίνων·
δειμαίνων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δ' ἀλέεινεν ὀπωπήν·
καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
μήπω πολλὰ καμοῦσαν ἑὴν ἀνέκοπτεν ἀοιδήν.
L2[I] τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσέννεπε θέσκελος Ἑρμῆς·
Γαῦλον ἀπορρίψας καὶ πώεα καλὰ μεθήσας
δεῦρο θεμιστεύσειας ἐπουρανίῃσι δικάζων·
δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
φαιδροτέρῃ τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις.
τοῖον ἀνηΰτησεν· ὁ δὲ ἤπιον ὄμμα τανύσσας
ἦκα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος ἑκάστης.
δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δειρὴν
χρυσῶι δαιδαλέην, ἐφράσσατο κόσμον ἐθείρης,
καὶ πτέρνης μετόπισθε καὶ αὐτῶν ἴχνια ταρσῶν.
τοῖον Ἀλεξάνδρωι μυθήσατο μῦθον Ἀθήνη·
"δεῦρο, τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράκοιτιν ἐάσας
καὶ θαλάμων βασίλειαν ἀτιμήσας Ἀφροδίτην
ἠνορέης ἐπίκουρον ἐπαινήσειας Ἀθήνην.
φασί σε κοιρανέειν καὶ Τρώϊον ἄστυ φυλάσσειν·
δεῦρο σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἄνδρασι θήσω,
◆ μή ποτέ σοι βαρύμηνις ἐπιβρίσειεν Ἐνυώ.
πείθεο, καὶ πτολέμους σε καὶ ἠνορέην σε διδάξω."
ὣς ἡ μὲν πολύμητις ἀνηΰτησεν Ἀθήνη.
τοῖα δ' ὑποβλήδην λευκώλενος ἔννεπεν Ἥρη·
"εἴ με διακρίνων προφερέστερον, ἔρνος ὀπάσσῃς,
πάσης σ' ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
Coluthus ἔργα μόθων ἀθερίζε· τί γὰρ πολέμων βασιλῆϊ;
κοίρανος ἰφθίμοισι καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει·
οὐκ αἰεὶ θεράποντες ἀριστεύουσιν Ἀθήνης·

μῆτερ ἐμή, τίνα χῶρον ἔχεις; τίνα δ' οὔρεα ναίεις;
πλαζομένην θῆρές σε κατέκτανον; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
θῆρες ἀριζήλοιο Διὸς τρομέουσι γενέθλην.
ἤριπες ἐξ ὀχέων χθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κονίης,
σὸν δέμας οἰοπόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιποῦσα;
ἀλλὰ πολυπρέμνων ξυλόχων ὑπὸ δάσκιον ὕλην
δένδρεα παπτήνασα καὶ αὐτῶν ἄχρι πετήλων
σὸν δέμας οὐκ ἐνόησα· καὶ οὐ νεμεσίζομαι ὕλην.
μὴ διερῶν γονόεντος ἐπ' Εὐρώταο ῥεέθρων
νηχομένην ἐκάλυψεν ὑποβρυχίην σε γαλήνη;
ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης
Νηϊάδες ζώουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας."
ὣς ἡ μὲν στενάχεσκεν· ἀνακλίνασα δὲ δειρὴν
ὕπνος ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος εἴπερ ἐτύχθη,
ἄμφω ἀναγκαίῃ ζυνήϊα πάντα λαχόντε
ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοιο διώκειν·
ἔνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι
πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσι, γυναῖκες.
ἡ μὲν ἀλητεύουσα δολοφροσύνῃσιν ὀνείρων
μητέρα παπταίνειν ὠΐσατο· τοῖα δὲ κούρη
ἴαχε θαμβήσασα, καὶ ἀχνυμένη περ ἐοῦσα·
"χθιζὸν ὀδυρομένην με δόμων ἔκτοσθε φυγοῦσα
κάλλιπες ὑπνώουσαν ὑπὲρ λεχέων γενετῆρος.
ποῖον ὄρος προλέλοιπα; τίνας μεθέηκα κολώνας;"
τοῖα δὲ φωνήσασα προσέννεπε Τυνδαρεώνη·
"τέκνον ἀκηχεμένη, μὴ μέμφεο δεινὰ παθοῦσα· L2[I]
ὁ χθιζός με μολὼν ἀπατήλος ἥρπασεν ἀνήρ."
ἔννεπεν. ἡ δ' ἀνόρουσε, καὶ οὐχ ὁρόωσα τιθήνην
ὀξυτέρῃ πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχήσατο φωνῇ·
"ἠερίης ὄρνιθες ἐΰπτερα τέκνα γενέθλης,
ἔσπετε νοστήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μενελάωι·
χθιζὸν ἐπὶ Σπάρτην τις ἀνὴρ ἀθεμίστιος ἐλθὼν
ἀγλαΐην σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάθρων."
ὣς ἡ μὲν πολύδακρυς ἐς ἠέρα φωνήσασα,
μητέρα μαστεύουσα, μάτην ἐπλάζετο κούρη.
οὕτω καλλικόμοιο μεθ' ἁρμονίην Ἀφροδίτης
καὶ Κικόνων πτολίεθρα καὶ Αἰολίδος πόρον Ἕλλης
Δαρδανίης λιμένεσσιν ὁ νυμφίος ἤγαγε νύμφην.
πυκνὰ δὲ τίλλε κόμην, χρυσέην δ' ἔρρηξε καλύπτρην
Κασσάνδρη, νεόφοιτον ἐπ' ἀκροπόληος ἰδοῦσα.
Τροίη δ' ὑψιδόμων πυλέων κληῖδας ἀνεῖσα
δέξατο νοστήσαντα τὸν ἀρχέκακον πολιήτην.

Νύμφαι Τρωϊάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη,
αἳ πλοκάμων κρήδεμνα καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
πολλάκι πατρώιῃσιν ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι
ἐς χορὸν Ἰδαίῃσιν ἐπεντύνεσθε χορείαις,
δεῦτε, θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος
εἴπατέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμενος ποταμοῖο Coluthus
ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν ἀήθεα πόντον ἐλαύνων,
ἀγνώσσων ἁλὸς ἔργα· τί δὲ χρέος ἔπλετο νηῶν

Coluthus

ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι, νόθοι δ᾽ ἐγένοντο γυναῖκες."
ἔννεπεν· ἡ δ᾽ ἐρόεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὀπωπὴν
δηρὸν ἀμηχανέουσα καὶ οὐκ ἠμείβετο νύμφη.
ὀψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
"ἀτρεκέως, ὦ ξεῖνε, τεῆς ποτε πυθμένα πάτρης
τὸ πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων;
ἤθελον ἀθανάτων δαιδάλματα κεῖνα νοῆσαι
καὶ νομὸν οἰονόμοιο λιγύπνοον Ἀπόλλωνος,
ἔνθα θεοδμήτοισι παρὰ προμολῆισι πυλάων
πολλάκις εἰλιπόδεσσιν ἐφέσπετο βουσὶν Ἀπόλλων.
ἔγρεο νῦν, Σπάρτηθεν ἐπὶ Τροίην με κομίσσον·
ἕψομαι, ὡς Κυθέρεια γάμων βασίλεια κελεύει.
οὐ τρομέω Μενέλαον, ὅτ᾽ ἂν Τροίη με νοήσηι·
οἶσθα γὰρ ὡς Μενέλαος ἀνάλκιδός ἐστι γενέθλης."
τοίην συνθεσίην καλλίσφυρος ἔννεπε νύμφη.
νὺξ δέ, πόνων ἄμπαυμα μετ᾽ ἠελίοιο κελεύθους,
ὕπνον ἐλαφρίζουσα παρήορον ὤπασεν ἠοῖ
ἀρχομένηι· δοιὰς δὲ πύλας ὤϊξεν ὀνείρων,
τὴν μὲν ἀληθείης, κεράων δ᾽ ἀπελάμπετο κόσμος,
ἔνθεν ἀναθρώσκουσι θεῶν νημερτέες ὀμφαί·
τὴν δὲ δολοφροσύνης, κενεῶν θρέπτειραν ὀνείρων.
αὐτὰρ ὁ ποντοπόρων Ἑλένην ἐπὶ σέλματα νηῶν
ἐκ θαλάμων ἐκόμισσε φιλοξείνων Μενελάου,
κυδιόων δ᾽ ὑπέροπλον ὑποσχεσίηι Κυθερείης,
φόρτον ἄγων ἔσπευδεν ἐς Ἴλιον ἰωχμοῖο.
L3[O] Ἑρμιόνη δ᾽ ἀνέμοισιν ἀπορρίψασα καλύπτρην
ἱσταμένης πολύδακρυς ἀνέστενεν Ἠριγενείης·
πολλάκι δ᾽ ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβοῦσα,
ὀξύτατον βοόωσα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
"παῖδες, πῆι με λιποῦσα πολύστονον ᾤχετο μήτηρ,
ἣ χθιζὸν σὺν ἐμοὶ θαλάμων κληῖδας ἑλοῦσα
ἔδραθεν ὑπνώουσα καὶ ἐς μίαν ἤλυθεν εὐνήν;"
ἔννεπε δακρυχέουσα, συνωδύροντο δὲ παῖδες·
ἀγρόμεναι δ᾽ ἑκάτερθεν ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκειν
Ἑρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντο γυναῖκες·
τέκνον ὀδυρομένη, γόον εὔνασον. ᾤχετο μήτηρ·
νοστήσει παλίνορσος· ἔτι κλαίουσα νοσήσεις·
οὐχ ὁράαις; γοεραὶ μὲν ὑπημύουσι παρειαὶ,
πυκνὰ δὲ μυρομένης θαλεραὶ μινύθουσιν ὀπωπαί.
ἦ τάχα νυμφάων ἐς ὁμήγυριν ἀγρομενάων
ἤλυθεν, ἰθείης δὲ παραπλάζουσα κελεύθου
◆ ἵσταται ἀσχαλόωσα, καὶ ἐς λειμῶνα μολοῦσα
Ὡράων, δροσόεντος ὑπὲρ περίοιο θαάσσει·
ἢ χρόα παρτώιοιο λοεσσομένη ποταμοῖο
ᾤχετο, καὶ δήθυνεν ἐπ᾽ Εὐρώταο ῥεέθροις.
τοῖα δὲ δαρκύσασα πολύστονος ἔννεπε κούρη·
"οἶδεν ὄρος, ποταμῶν ἐδάη ῥόον, οἶδε κελεύθους
ἐς ῥόδον, ἐς λειμῶνα· τί μοι φθέγγεσθε, γυναῖκες;
ἀστέρες ὑπνώουσι, καὶ ἐν σκοπέλοισον ἰαύει·
ἀστέρες ἀνέλλουσι, καὶ οὐ παλίνορσος ἱκάνει.

Coluthus

ὠκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστῆρες Ἐννοῦς."
τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὤπασεν Ἥρη.
ἡ δ᾽ ἑανὸν βαθύκολπον ἐς ἠέρα, γυμνώσασα
κόλπον, ἀνηιώρησε καὶ οὐκ ἠιδέσσατο Κύπρις·
χειρὶ δ᾽ ἐλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
στῆθος ἅπαν γύμνωσε καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπε μελοβοτῆρα,
χειρῶν μειδιόωντα δίκης προπάροιθεν ἑλοῦσα·
"δέξο με καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχνυσο μορφὴν
ἡμετέρην, καὶ σκῆπτρα καὶ Ἀσίδα κάλλιπε γαῖαν.
ἔργα μόθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτηι;
ἀγλαΐηι πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες.
ἀντὶ μὲν ἠνορέης ἐρατὴν παράκοιτιν ὀπάσσω,
ἀντὶ δὲ κοιρανίης Ἑλένης ἐπιβήσεο λέκτρων·
νυμφίον ἀθρήσει σε μετὰ Τροίην Λακεδαίμων."
οὔπω μῦθος ἔληγεν, ὁ δ᾽ ἀγλαὸν ὤπασε μῆλον,
ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κτέρας Ἀφρογενείηι,
φυταλιὴν πολέμοιο, κακὴν πολέμοιο γενέθλην.
χειρὶ δὲ μῆλον ἔχουσα τόσην ἀνενείκατο φωνὴν,
Ἥρην κερτομέουσα καὶ ἀντιάνειραν Ἀθήνην·
"εἴξατέ μοι, πολέμοιο συνήθεες, εἴξατε νίκης!
ἀγλαΐην ἐφίλησα, καὶ ἀγλαΐη με διώκει.
φασί σε, μῆτερ Ἄρηος, ὑπ᾽ ὠδίνεσσιν ἀέξειν
ἠϋκόμων Χαρίτων ἱερὸν χορόν· ἀλλά σε πᾶσαι
σήμερον ἠρνήσαντο, καὶ οὐ μίαν εὗρες ἀρωγόν.
οὐ σακέων βασίλεια, καὶ εἰ πυρός ἐστι τιθήνη, L3[O]
οὔ σοι Ἄρης ἐπάρηξε, καὶ εἰ δορὶ μαίνεται Ἄρης,
οὐ φλόγες Ἡφαίστοιο, καὶ εἰ φλογὸς ἆσθμα λοχεύει.
οἷα δέ, χαλκείοισι καλυψαμένη χρόα πέπλοις,
οἷα σὺ κυδιάεις ἀνεμώλιος, Ἀτρυτώνη!
ἣν γάμος οὐκ ἔσπειρε καὶ οὐ μαιώσατο μήτηρ,
ἀλλὰ σιδηρείη σε τομὴ καὶ ῥίζα σιδήρου
πατρώιων ἀλόχευτον ἀνεβλάστησε καρήνων·
καὶ φεύγεις φιλότητα καὶ Ἄρεος ἔργα διώκεις,
ἁρμονίης ἀδίδακτος, ὁμοφροσύνης ἀδαήμων.
ἀγνώσσεις ὅτι μᾶλλον ἀνάλκιδές εἰσιν Ἀθῆναι
τοῖαι, κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισι,
κεκριμένων μελέων οὔτ᾽ ἄρσενες οὔτε γυναῖκες;"
τοῖον ἐφυβρίζουσα προσέννεπε Κύπρις Ἀθήνην.
ὣς ἡ μὲν πτολίπορθον ἀέθλον ἔλλαχε μορφῆς,
Ἥρην ἐξελάσασα καὶ ἀσχαλόωσαν Ἀθήνην.
ἱμείρων δ᾽ ὑπ᾽ ἔρωτι καὶ ἣν οὐκ εἶδε διώκων
Δύσπαρις, ἀθροίσας ἐπὶ δάσκιον ἤγαγεν ὕλην
ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας Ἀτρυτώνης.
ἔνθα τανυπρέμνοιο δαϊζόμεναι δρύες Ἴδης
ἤριπον ἀρχεκάκοιο περιφροσύνηισι Φερέκλου,
ὃς τότε μαργαίνουσι χαριζόμεος βασιλῆϊ
νῆας Ἀλεξάνδρωι δρυτόμωι τεκτήνατο χαλκῶι.
αὐτῆμαρ προβέβουλε καὶ αὐτῆμαρ κάμε νῆας,
νῆας, ἃς οὐκ ἐνόησε καὶ οὐκ ἤσκησεν Ἀθήνη.

ἄρτι μὲν Ἰδαίων ὀρέων ἠλλάξατο πόντον,
καὶ λεχέων ἐπίκουρον ἐφεσπομένην Ἀφροδίτην
πολλάκις ἀκταίοισιν ἱλασκόμενος θυέεσσιν,
ἔπλεεν Ἑλλήσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα γαλήνης·
τῶι δὲ πολυτλήτων σημήϊα φαίνετο μόχθων.
κυανέη μὲν ὕπερθεν ἀναθρώσκουσα θύελλα
οὐρανὸν ὀρφναίων ἑλίκων ἐζώσατο δεσμῶι,
εἶθαρ ὁμιχλήεντος ἀπ' ἠέρος ὄμβρον ἱεῖσα·
ἐκλύσθη δ' ὑπὸ πόντος ἐρεσσομένων ἐρετάων.
τόφρα δὲ Δαρδάνιον καὶ Τρώϊον οὖδας ἀμείψας
Ἰσμαρίδος μεθέηκε παραπλώων στόμα λίμνης·
αἶψα δὲ Θρηϊκίοιο μετὰ ῥία Παγγαίοιο
Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον,
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμονος εἶδε κελεύθου,
ἔνθα διαστείχουσα κινύρεο, Φυλλὶς, ἀκοίτην
δεχνυμένη παλίνορσον ἀπήμονα Δημοφόωντα,
ὁππότε νοστήσειεν Ἀθηναίης ἀπὸ δήμων.
τῶι δὲ βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς Αἱμονιήων
ἐξαπίνης ἀνέτελλεν Ἀχαιΐδας ἄστεα γαίης,
Φθίη βωτιάνειρα καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη.
ἔνθεν ἀνερχομένοιο παρ' εἱαμενὰς Ἐρυμάνθου·
Σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν Ἀτρείωνος,
κεκλιμένην ἐνόησεν ἐπ' Εὐρώταο ῥεέθροις.
ἄγχι δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὔρεος ὕλην
γείτονα παπταίνων ἐρατὴν θηεῖτο Θεράπνην.
L3[I] οὔπω κεῖθεν ἔην δολιχὸς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
δηρὸν ἐρεσσομένων ἠκούετο δοῦπος ἐρετμῶν.
καὶ χθονὸς εὐκόλποισιν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλόντες
πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ἁλὸς ἔργα μέμηλεν.
αὐτὰρ ὁ χιονέοιο λοεσσάμενος ποταμοῖο
ᾤχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοιντο κονίης,
μὴ πλοκάμων κυνέηφιν ἐπιβρίσαντες ἐθείρας
ὀξύτερον σπεύδοντος ἀναστέλλοιεν ἀῆται.
ἄρτι μὲν αἰπύδμητα φιλοξείνων ναετήρων
δώματα παπταίνων καὶ γείτονας ἐγγύθι νηοὺς,
ἄστεος ἀγλαΐην διεμέτρεεν, ἔνθα μὲν αὐτῆς
χρύσεον ἐνδαπίης θηεύμενος εἶδος Ἀθήνης,
ἔνθα δὲ Καρνείοιο φίλον κτέρας Ἀπόλλωνος,
ὅν ποτε κουρίζοντα σὺν Ἀπόλλωνι νοήσας
δῆμος Ἀμυκλαίων ἠγάσσατο, μὴ Διῒ Λητὼ
◆ κυσαμένη καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
οὐκ ἐδάη Ζεφύρωι ζηλήμονι παῖδα φυλάσσων.
Γαῖα δὲ δακρύσαντι χαριζομένη βασιλῆϊ
ἄνθος ἀνηέξησε παραίφασιν Ἀπόλλωνι,
ἄνθος ἀριζήλοιο φερώνυμον ἡβητῆρος.
ἤδη δ' ἀγχιπόροισιν ἐπ' Ἀτρείδαο μελάθροις
Coluthus ἵστατο, θεσπεσίῃσιν ἀγαλλόμενος χαρίτεσσιν.
οὐ Διῒ ἔτικτεν ἐπήρατον υἷα Θυώνη·
ἱλήκοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διός ἐσσι γενέθλης·
καλὸς ἔην καὶ κεῖνος ἐπ' ἀγλαΐῃσι προσώπου.
ἡ δὲ φιλοξείνων θαλάμων κληῖδας ἀνεῖσα
ἐξαπίνης Ἑλένη μετεκίαθε δώματος αὐλήν·
καὶ θαλάμου προπάροιθεν ὀπιπεύουσα θυράων,
ὡς ἴδεν, ὣς ἐκάλεσσε καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν οἴκου,
καί μιν ἐφεδρήσσειν νεοπηγέος ὑψόθεν ἕδρης
ἀργυρέης ἐπέτελλε· κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς·
ἄλλοτε δὲ χρύσεον ὀϊσαμένη Κυθερείης
κοῦρον ὀπιπεύειν θαλαμηπόλον· ὀψὲ δ' ἀνέγνω,
ὡς οὐκ ἔστιν Ἔρως· βελέων δ' οὐκ εἶδε φαρέτρην.
πολλάκι δ' ἀγλαΐῃσιν ἐϋγλήνοιο προσώπου
καπταίνειν ἐδόκευε τὸν ἡμερίδων βασιλῆα·
ἀλλ' οὐχ ἡμερίδων θαλερὴν ἐδόκευεν ὀπώρην
πεπταμένην χαρίεντος ἐπὶ ξυνοχῇσι καρήνου.
ὀψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
"Ξεῖνε, πόθεν τελέθεις ἐρατὸν γένος; εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἀγλαΐην μὲν ἔοικας ἀριζήλωι βασιλῆϊ,
ἀλλὰ τεὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀργείοισι γενέθλην·
οὐ Πύλον ἠμαθόεσσαν ἔχεις, Νηλήϊον οὖδας·
Ἀντίλοχον δεδάηκα, τεὴν δ' οὐκ εἶδον ὀπωπήν·
οὐ Φθίην χαρίεσσαν, ἀριστήων τροφὸν ἀνδρῶν·
πᾶσαν Δευκαλίωνος ἀμύμονος οἶδα γενέθλην,
οἶδα περικλήϊστον ὅλον γένος Αἰακιδάων,
ἀγλαΐην Πηλῆος, ἐϋκλείην Τελαμῶνος,
ἤθεα Πατρόκλοιο καὶ ἠνορέην Ἀχιλῆος."
τοῖα Πάριν ποθέουσα λιγύθροος ἔννεπε νύμφη. L3[I]
αὐτὰρ ὁ μειλιχίην ἠμείβετο γῆρυν ἀνοίξας·
"εἴ τινά που Φρυγίης ἐπὶ πείρασι γαῖαν ἀκούεις,
Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
εἴ τινά που πολύολβον ἐνὶ Τροίηι βασιλῆα
ἔκλυες εὐώδινος ἀπὸ Κρονίδαο γενέθλης·
ἔνθεν ἀριστεύων ἐμφύλια πάντα διώκω.
εἰμὶ, γύναι, Πριάμοιο πολυχρύσου φίλος υἱός·
εἰμὶ δὲ Δαρδανίδης· ὁ δὲ Δάρδανος ἐκ Διὸς ἦεν,
ὧι καὶ ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ ξυνήονες ἀνδρῶν
πολλάκι θητεύουσι, καὶ ἀθάνατοί περ ἐόντες.
ὧν ὁ μὲν ἡμετέρης δωμήσατο τείχεα πάτρης,
τείχεα μὴ πίπτοντα, Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
αὐτὰρ ἐγὼ, βασίλεια, δικασπόλος εἰμὶ θεάων·
καὶ γὰρ ἀκηχεμένῃσιν ἐπουρανίῃσι δικάζων
Κύπριδος ἀγλαΐην καὶ ἐπήρατον ᾔνεσα μορφήν·
ἡ δὲ περικλήϊστον, ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
νύμφην ἱμερόεσσαν ἐμοὶ κατένευσεν ὀπάσσαι,
ἣν Ἑλένην ἐνέπουσι, κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
ἧς ἕνεκεν τέτληκα καὶ οἴδματα τόσσα περῆσαι.
δεῦρο γάμον κεράσωμεν, ἐπεὶ Κυθέρεια κελεύει·
εἴ με καταισχύνειας, ἐμὴν καὶ Κύπριν ἐλέγξεις.
οὐκ ἐρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισταμένην σε διδάξω, Coluthus
εἰ τοῖαι γεγάασιν ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες;
καὶ γὰρ ἀκιδνοτέροισιν ἀεξόμεναι μελέεσσιν